

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ โรงแรมแคนทารีฮิลล์ เชียงใหม่
๒๑-๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ โรงแรมแคนทารีฮิลล์ เชียงใหม่ ๒๑-๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันที่ ๒๑-๒๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ประธานกรรมการมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา และคณะวิทยากร รศ.สงบ เชื้อทอง ผศ.อรรณพ หอมจันทร์ อ.ธีรพันธ์ ครองยุทธ และ อ.ธิดารัตน์ หอมจันทร์ ได้รับเชิญจากชมรมบ้านอัมมะ มศพ. จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อไปสนทนาธรรมที่ โรงแรมแคนทารีฮิลล์ ถนนนิมมานเหมินท์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

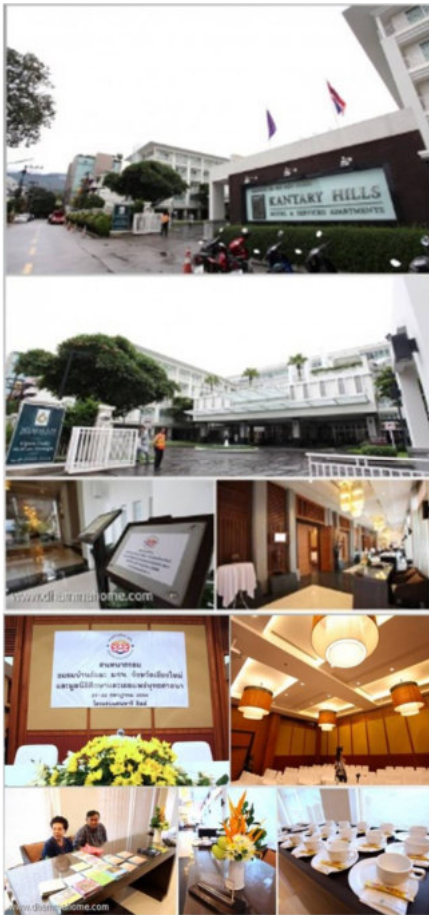

ท่านอาจารย์ได้มีเมตตาที่จะเดินทางไปสนทนาธรรมที่เชียงใหม่ปีละสองครั้ง คือ ในราวเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคมครั้งหนึ่ง และในราวกลางปี ประมาณเดือนกรกฎาคม อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งการเดินทางไปของท่านอาจารย์และคณะวิทยากรนี้ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ท่านที่สนใจทางภาคเหนือ โดยเฉพาะชาวจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน เพราะเหตุว่า จะได้พบและสนทนาโดยตรง กับท่านอาจารย์และคณะวิทยากรฯ เพื่อ ความเข้าใจที่มั่นคงขึ้น และมีโอกาสได้ สนทนาสอบถามปัญหาที่มี จากการที่ได้ฟัง และศึกษาด้วยตนเองจากหนังสือ และสื่อ ต่าง ๆ ที่ทางมูลนิธิฯ ได้เผยแพร่ทั้งทางวิทยุ ตามสถานีต่าง ๆ ทั่วประเทศ และโทรทัศน์ ช่อง 11 ช่อง TNN 2 และล่าสุด ทางสถานี โทรทัศน์ของรัฐสภาอีกช่องหนึ่ง

ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการถ่ายทอดสดทาง ยูทูบ (Youtube) เมื่อมีการสนทนาธรรมตาม สถานที่ต่าง ๆ แม้จะมีอุปสรรคอยู่บ้างในการ ทำการถ่ายทอดสดแต่ละครั้งด้วยเหตุและ ปัจจัยแวดล้อม ทั้งทางด้านเวลาในการ ดำเนินการ ด้านอุปกรณ์ของแต่ละสถานที่

ด้านความเข้มข้นและความเสถียรของสัญญาณอินเทอร์เน็ต เป็นต้น แต่ทางมูลนิธิฯ โดยคณะเจ้าหน้าที่ทุกท่านก็พยายามอย่างสุดความสามารถ ที่จะแก้ไขปรับปรุงให้การ ถ่ายทอดสดในครั้งต่อ ๆ ไป มีความสมบูรณ์พร้อม ทั้งคุณภาพของภาพและเสียงการ

สนทนา เพราะทราบว่าผู้ไม่มีโอกาสได้เดินทางไปคอยติดตามรับชมอยู่เป็นจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งก็เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเผยแพร่พระธรรมในวงกว้างออกไปให้มากที่สุด อันเป็นเจตนารมณ์ที่ประกอบไปด้วยเมตตาอันยิ่งของท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ และของมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนาที่จะรักษาและเผยแพร่พระธรรมคำสอนที่ถูกต้อง ตามที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ และ

ทรงมีพระมหากรุณาแสดงไว้ ซึ่งมีปรากฏครบถ้วนอยู่ในพระไตรปิฎก ให้รู้เรื่อง ฟังอยู่ในใจของทุก ๆ ท่าน ด้วยความเข้าใจความจริงที่ถูกต้อง ตามที่พระพุทธองค์ได้ทรงแสดงไว้ ไม่อันตรายไปเพราะเหตุแห่งความเข้าใจผิด คิดผิด ประพฤติปฏิบัติในหนทางที่ผิด ซึ่งเป็นการทำลายพระธรรมคำสอนให้อันตรายไป เพราะความไม่รู้และความเห็นผิด ซึ่งกำลังเป็นที่แพร่หลายอยู่มากมายในปัจจุบัน ไม่แม้แต่ในประเทศไทย แต่ทั่วทั้งโลก ซึ่งเทปวิดีโอที่นำออกรายการทางโทรทัศน์ทุกตอนนั้น ได้นำลงยูทูปไว้ในชื่อ "รายการบ้านธัมมะ" ซึ่งท่านสามารถเข้าชมรายการดังกล่าวย้อนหลังได้ด้วยความสะดวกอย่างยิ่ง และยิ่งไปกว่านั้นด้วยกุศลวิริยะของอาจารย์คำปัน อักษรวิสัย ที่ได้ตัดต่อคลิปวิดีโอ

การสนทนาสั้น ๆ เจาะจงเฉพาะเรื่องที่สำคัญ ที่กำลังอยู่ในความสนใจของทุกคน ใช้เวลาในการชมไม่นาน แต่ได้สาระประโยชน์ครบถ้วน เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการชมและการแชร์ไปในหมู่เพื่อน ๆ และสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจถูก ความเห็นถูก ไปสู่บุคคลต่าง ๆ ให้มากที่สุด รวดเร็วที่สุด โดยการสื่อสารทุก ๆ ทางเท่าที่จะกระทำได้นอกจากนี้ ก็ยังมีการเผยแพร่ทางสื่อสังคมออนไลน์อื่น ๆ เช่น ทางเฟสบุ๊ก (Facebook) ในชื่อ "ชมรมบ้านธัมมะ มศพ." และ กลุ่ม "ทำดีและศึกษาพระ

ธรรม" ซึ่งท่านสามารถสมัครขอเข้าร่วมกลุ่มเพื่อรับข่าวสารต่าง ๆ ได้ และยังมีกลุ่มไลน์ "ทำดีและศึกษาพระธรรม" ที่อาจารย์เดิม ยี่สมบุญ ได้กรุณาตั้งขึ้น เพื่อการสนทนาสอบถามเพื่อความเข้าใจธรรมะ ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมกลุ่มเป็นจำนวนมากในขณะนี้เช่นกัน ขออนุโมทนาทุก ๆ ท่าน ที่มีส่วนร่วมในการเผยแผ่พระธรรม ในหนทางที่ถูกต้อง ซึ่งทุก ๆ ท่านอาจไม่ทราบเลยว่า มีอาสาสมัครที่ทำงานช่วยเหลือมูลนิธิฯ ในด้านต่าง ๆ อีกมากมาย ทั้งเว็บไซต์บ้านธัมมะ ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ซึ่งมีคณะทำงานที่เป็นเสมือนผู้ปิดทองหลังพระจำนวนมาก

ข้าพเจ้าขอกราบอนุโมทนาในกุศลศรัทธาของทุก ๆ ท่าน ที่เสียสละเวลาช่วยงานมูลนิธิฯ อย่างไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยเลย ซึ่งขณะนี้ ทุกท่านก็都能看到การปรับปรุงรูปแบบและ

เนื้อหาของเว็บไซต์ ที่ดูสวยงาม ทันสมัย และง่ายต่อการสืบค้น ใช้งาน การทั้งหลายทั้งมวลนี้ เพียงเพื่อจุดประสงค์เพียงประการเดียวจริง ๆ คือ ความเข้าใจธรรมะของทุก ๆ ท่าน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่าและประเสริฐที่สุดในชีวิต กับการที่ได้เกิดมาในชาตินี้นั่นเองนะครับ ขออนุโมทนาคณะทำงานทุก ๆ ท่านมา ณ ที่นี้อีกครั้งหนึ่งครับ

อนึ่ง ข้าพเจ้าใคร่ขอถือโอกาสนี้แนะนำช่างภาพอาสาสมัครของมูลนิธิฯ ท่านหนึ่ง คือ น้องบุญยวีร์ รัชนี้ สมาชิกชมรมบ้านธัมมะ ลำดับที่ ๑๒๓๔ ผู้มีกุศลเจตนาและกุศลศรัทธาอย่างยิ่งในการที่จะช่วยงานมูลนิธิฯ ทางด้านการ

บันทึกภาพกิจกรรมของมูลนิธิฯ ในวาระต่าง ๆ โดยได้นำภาพที่ได้บันทึกไว้ ลงเก็บไว้ในอัลบั้มภาพของเว็บไซต์บ้านธัมมะ เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ของเว็บไซต์ เธอมีกุศลเจตนาแน่วแน่ถึงขั้นที่ลงทุนซื้อกล้องถ่ายภาพอย่างดีด้วยตนเอง เพื่อไว้ใช้ในการบันทึกภาพกิจกรรมต่าง ๆ ของมูลนิธิฯ สำหรับในครั้งนี้ที่เชียงใหม่ น้องบุญยวีร์ ก็เป็นกำลังสำคัญในการบันทึกภาพนิ่ง ตลอดทุกวัน โดยเฉพาะในวันแรก ที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้เดินทางไป ก็ทำให้ได้มีภาพที่ขออนุญาตนำมาประกอบกระถุนี่เพื่อความสำเร็จขึ้นดังตัวอย่างภาพที่สนามบินช้างต้น ก็เป็นฝีมือการบันทึกภาพของน้องบุญยวีร์ครับ ขออนุโมทนาในกุศลวิริยะของน้องเป็นอย่างยิ่งนะครับ

อันดับต่อไป ขออนุญาตนำความการสนทนาธรรมในช่วงแรกของเช้าวันที่ ๒๒ กรกฎาคม มาฝากให้ทุกท่านพิจารณาเช่นเคย ดังต่อไปนี้ครับ

คุณปริญา :

กราบท่านอาจารย์สุจินต์ กราบอาจารย์วิทยากร และผู้
ร่วมสนทนาทุกท่านครับ เมื่อวานนี้ ก็มีการสนทนาเรื่อง
ของสัญญา ความจำ แล้วก็เรื่องของความ "เชื่อไว้ก่อน"
เชื่อโดยที่ไม่มีเหตุผล และไม่เข้าใจในสิ่งที่ควรเชื่อ ก็จะมี
แต่ผลเสีย อย่างเช่นว่า คนที่เขามาชักชวนให้เราไปนั่ง
ปฏิบัติธรรม ไปนั่งสมาธิ ไปสวดมนต์ แล้วบอกว่า จะเป็น
หนทางไปสู่ปัญญา สิ่งเหล่านี้ ถ้าไปเชื่อแล้วทำตาม โดย
ไม่คิดว่า ทางที่ไปนั่งสมาธิ จะเกิดปัญญาได้อย่างไร?
และปัญญา ที่ควรเข้าใจว่า ปัญหานี้ จะเกิดได้ก็ต้อง
จากการที่เข้าใจธรรมะ ในสภาพจริงที่มีอยู่เดี๋ยวนี้ คือสิ่งที่
มีจริง เดียวนี้

แต่ถ้าไปเชื่อว่า ไปนั่งสวดมนต์ ไปนั่งสมาธิ เป็นหนทาง
ไปสู่ปัญญานั้น ผมคิดว่า เป็นหนทาง เป็นการเชื่อ ที่
ผิดพลาด เพราะฉะนั้น ผมก็ขออนุเคราะห์จากท่าน
อาจารย์และท่านอาจารย์วิทยากรทุกท่านว่า ความเชื่อที่
ผมคิดว่า เป็นความเชื่อที่ผิดพลาดนี้ มีความเข้าใจ
ถูกต้องอย่างไรครับ ท่านอาจารย์

ท่านอาจารย์ :

ขอเชิญคุณธีรพันธ์ กล่าวถึงเรื่องที่ไม่ควรเชื่อ มีอะไรบ้าง
คะ?

อ.ธีรพันธ์ :

จากพระสูตรที่พระพุทธองค์ทรงแสดง เป็นพระสูตรที่ชื่อว่า เกสปุตตสูตร (กาลามสูตร) กล่าวแสดงถึง การเชื่อ ท่านแสดงไว้ว่า เมื่อได้ยินได้ฟังเรื่องราวจากใครแล้ว ก็จะมี (ข้อพิจารณา) อยู่สิบประการ คือ อย่าเชื่อโดยฟังตามกันมา อย่าเชื่อโดยสืบ ๆ กันมา อย่าเชื่อโดยตื่นข่าว อย่าเชื่อโดยอ้างตำรา อย่าเชื่อโดยคาดคะเนเอา อย่าเชื่อโดยตรึกตามอาการ อย่าเชื่อโดยคิดว่าผู้พูดนั้นเป็นผู้ที่เชื่อถือได้ อย่าเชื่อโดยคิดว่า ตรงกับทฤษฎีของตนเอง หมายความว่า มีความเห็นตรงกันเลย ว่าเป็นอย่างนี้ตรงกัน ก็เลยเชื่อ อย่าเชื่อโดยคิดว่า ผู้นั้นเป็นครูของเรา เป็นอาจารย์ของเรา ก็มีประมาณนี้ครับ

ท่านอาจารย์ :

ค่ะ คุณอรรถนพคะ "เชื่อไว้ก่อน" เป็นโทษแค่ไหนหรือเปล่าคะ?

ผศ.อรรถนพ :

ครับ ในเกสปุตตสูตรหรือกาลามสูตร มีหลายประการที่ทำให้คิดว่า การที่จะเชื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นการที่ควรพิจารณาตามความเป็นจริง ในสภาพความเป็นจริงตาม

ธรรมะ ถ้าไปเชื่อ โดยเพียงแต่ใครเขาบอก เราก็เชื่อไว้ก่อน โดยที่เราคิดว่า คนนี้ น่าจะเป็นผู้ที่รู้ธรรมะ น่าจะเป็นคนที่กล่าวธรรมะได้ถูกต้อง โดยที่คิดว่า เป็นครูอาจารย์ของเรา หรือบางคนก็เชื่อไปตามการที่เขาคิดไปตาม นักตริค นักคิด ที่ท่านบอกว่า คิดไปตามอาการอะไรอย่างนี้

เพราะฉะนั้น ถ้ามองว่า จะรู้ได้อย่างไร? ว่าสิ่งที่เขาพูดถูกต้องหรือเปล่า? ถ้าไม่ได้อาศัยการศึกษาพระธรรมวินัย ให้มีความเข้าใจจริง ๆ ก็ไม่มีเครื่องมืออะไร ที่จะไปแยกแยะ ว่าอะไรผิด อะไรถูก!!! เพราะว่า เครื่องมือที่จะแยก ก็คือ "ปัญญา" จะเป็นสภาพที่จำแนกแยกแยะได้ถูกต้อง ซึ่งคำสอนใด สอนให้รู้ความจริง จริง ๆ ของสิ่งที่ปรากฏ รู้ความต่างของกุศลและอกุศล และธรรมะประการต่าง ๆ ตามความเป็นจริง จึงจะเป็น "หนทางที่แท้จริง"

แต่ว่า "เชื่อไว้ก่อน" ที่สนทนามาตั้งแต่เมื่อวาน ก็แสดงถึงการที่ไม่ได้คิดถึง "ปัญญา" เลย ถูกไหม? เพียงแต่ใครเขาพูดอะไร ก็เชื่อตาม ๆ กัน เหมือนอย่างข้อแรกที่ว่า โดยการฟังตาม ๆ กัน หรือโดยสืบทอดมาโดยลำดับ!!! เขาบอกมา ว่าอย่างนี้เราเกิดในสังคมอย่างนี้ เขาบอกว่าให้ไหว้อย่างนี้ ให้ทำอย่างนี้ ให้เดิน ให้นั่ง ให้ไปเข้าสำนัก ให้ไปทำอะไร ๆ นี่

เพราะฉะนั้น อันตรายที่สุด ก็คือ เชื่อไว้ก่อน!!! เมื่อไปฟังสิ่งที่ผิด ให้ไปประพฤติ ปฏิบัติผิดต่าง ๆ เพราะฉะนั้น ความอันตรายของความคิดและความเชื่อ ที่อันตรายที่สุด ก็คือ เริ่มต้นจากการไม่มีเหตุ ไม่มีผล แล้วก็เชื่อตามกัน แล้วก็คิดว่า เชื่อไว้ก่อน ก็ยังไม่ได้มีการพิจารณาไตร่ตรองอะไรเลย แต่จริง ๆ "พิจารณาก่อน แล้วจึงเชื่อหรือไม่เชื่อ ด้วยปัญญา" ประเด็นอยู่ตรงนี้!!! และอะไรที่จะเป็นเหตุ เป็นปัจจัย ให้มีความเข้าใจ ที่จะพิจารณา

ไต่ร่ตรอง? ก็เป็นลักษณะ เป็นกิจของปัญญา ซึ่งสามารถ
ไต่ร่ตรองได้ ก็ต้องด้วยการศึกษาพระธรรมจริง ๆ

เพราะฉะนั้น แทนที่จะเชื่อไว้ก่อน "ฟังให้เข้าใจก่อน"
ดีกว่า!!! นี่ต่างกันตรงนี้!! เพราะส่วนใหญ่ เราจะมีความ
ใจร้อน เป็นตัวตนาว่า บางอย่างเราไม่สามารถจะประจักษ์
ได้ เช่นบอกว่า เกิดดับ ก็ยังไม่รู้ ไม่รู้ จะให้เชื่อไว้ก่อน
ไหม? ไม่ใช่อย่างนั้น ถ้าอนุญาต ก็ไม่ถูกเลย บอกว่า ก็
เชื่อกันไปก่อนสิ ใช่ไหม? เพราะฉะนั้น ก็มีคำสอนลัทธิ
ต่าง ๆ ที่บอกว่า ให้เชื่อไว้ก่อน ว่าบุคคลนี้จะดลบันดาล
สิ่งต่าง ๆ ได้ ต้องเริ่มจากเชื่อก่อน ว่ามีผู้ที่เป็นพระเจ้า
เป็นอะไรก็แล้วแต่ เชื่ออย่างนั้นไว้ก่อน แล้วก็เชื่อตามนั้น
กันไปหมด!!!

แต่ พุทธศาสนา เป็น "พุทธะ" คือ "ความรู้ ความเข้าใจ" เริ่มจาก ความเข้าใจถูก เห็นถูกก่อน ซึ่งความเข้าใจถูก เห็นถูก ไม่ใช่ถึงขั้น แทงตลอดถึงนิพพานเลย หรือยังไม่ถึงขั้นที่จะรู้แจ้งความเป็นจริงอย่างชัดเจน ตรงสภาพ แต่เริ่มจากการเข้าใจในขั้นฟัง แม้การฟังเรื่อง เป็นปริยัติ ขณะนั้น เป็นปัญญาที่จะค่อย ๆ เข้าใจขึ้น แม้ว่า ปัญญา นี้ ยังไม่ใช่ปัญญาที่รู้แจ้งแทงตลอด หรือว่า ประจักษ์สภาพธรรม ก็ตาม

เพราะฉะนั้น อันตรายของการ "เชื่อไว้ก่อน" ก็คือ ไปเชื่อสิ่งที่ผิด แล้วก็ไปปฏิบัติผิด หลงผิด แล้วก็ยึดว่า การประพฤติ ปฏิบัตินั้น ถูกแล้ว!!! เพราะว่า ต้องด้วยลัทธิ หรือความเชื่อของตน อย่างที่อาจารย์ธีรพันธ์ กล่าวมา แล้วก็ยึดว่า ผู้นี้เป็นครู เป็นอาจารย์เรา เราก็เชื่อ โดยที่ไม่ได้ไตร่ตรอง ในความถูกต้องจริง ๆ กราบท่านอาจารย์ครับ

ท่านอาจารย์ :

คะ ตามข้อความที่คุณธีรพันธ์กล่าว ก็เห็นชัดว่า คำว่า "เชื่อไว้ก่อน" ไม่ใช่คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะฉะนั้น การศึกษาธรรมะ ต้องทราบว่า ที่พระผู้มีพระภาคฯ ทรงแสดงธรรมะ ๔๕ พรรษา เพราะรู้ว่า ธรรมะเดี่ยวนี้อีกซึ่งมาก เพียงแค่วัน สองวัน ปีสองปี ก็ไม่สามารถที่จะทำให้เข้าใจสภาพธรรมะ ซึ่งไม่เคยรู้มานานแสนนานได้

เพราะฉะนั้น จึงได้ทรงแสดงธรรมะ ไว้มาก แต่ผู้ฟัง ต้องเป็นผู้ที่ รู้จักตัวเอง เวลาที่ได้ยินคำอะไร เข้าใจคำนี้หรือเปล่า? ถ้าไม่เข้าใจ แล้วจะนับถือคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ไหม? ในเมื่อ ฟังแล้ว ไม่เข้าใจ แล้วเชื่อ!!!

...แต่ว่า ทุกคำ ที่ได้ทรงแสดง เพื่อให้ผู้ฟัง เกิดปัญญา คือ
 ความเห็นถูกต้อง ของตนเอง!!! ตอนแรก ๆ ใครจะมี
 ความเข้าใจสิ่งที่กำลังปรากฏ ในขณะนี้ ได้มาก ไม่รู้มา
 นานแสนนาน ทั้ง ๆ ที่ได้ฟังบ่อย ๆ เรื่องของสิ่งที่มีจริง
 เกิดมา ไม่ว่าที่ไหน ก็ต้องมีการเห็น มีการได้ยิน มีการได้
 กลิ่น มีการลิ้มรส มีการรู้สิ่งที่กระทบสัมผัส มีการคิดนึก
 โดยไม่รู้เลย!!! แล้วก็มี การยึดถือสภาพธรรมะอย่างมั่นคง
 ว่าเป็นเรา เป็นตัวตน เป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใด...

...เพราะฉะนั้น การฟังพระธรรม ไม่เฝินเลย ตัวตน หรือ
 อัตตา หมายความว่า สิ่งซึ่งเป็นชีวิตประจำวัน ของผู้ที่ไม่
 เคยได้ฟังธรรมะ!!! เห็นคน เห็นวัตถุ สิ่งต่าง ๆ คิดนึก
 เรื่องราวของสิ่งต่าง ๆ เต็มไปด้วยเรื่องของสิ่งที่มีจริง แต่
 ไม่เคยรู้ความจริง!! ว่าสิ่งที่มีแท้ ๆ เป็นอนัตตา หมาย
 ความว่า ไม่ใช่ของใคร แล้วก็เกิดขึ้น โดยปัจจัยที่อาศัย ที่
 จะทำให้สิ่งนั้น เกิดขึ้น เป็นอย่างนั้น ทำกิจอย่างนั้น แล้ว
 ก็ดับไป แล้วไม่กลับมาอีกเลย แต่ละหนึ่ง "เห็น" ขณะนี้
 เกิดแล้ว "เห็น" ดับไป ไม่กลับมาอีก "ได้ยิน" ขณะนี้ ได้ยิน
 แล้ว ได้ยินเฉพาะ "เสียง" ที่ปรากฏ "ได้ยิน" เกิดขึ้น "ได้
 ยิน" แล้วก็ดับไป แล้วก็ไม่กลับมาอีก...

...แม้แต่ "คิดนึก" ก็ไม่มีใครไปทำให้เกิดขึ้น!!! แต่ความเป็นไปของธรรมะ คือ ธรรมดา ที่จะยับยั้งไม่ได้เลย ขณะนี้ก็เป็นอย่างนี้อยู่แล้ว!!! แต่ไม่เคยรู้ความจริงเลยว่า ขณะที่เข้าใจว่าเป็นคนหนึ่งคนใด ไม่ใช่ขณะที่กำลังเห็น ในเมื่อเห็น มีเพียงสิ่งที่ปรากฏให้เห็น หลับตา ไม่มีใครสักคนในห้องนี้ ไม่มีอะไรด้วย ทั้งหมด แต่เมื่อลืมตาแล้ว จำว่ามี แล้วก็มั่นคง ว่าไม่เห็นดับไปเลย สักอย่างเดียว คนก็ยังนั่งอยู่ โต๊ะ เก้าอี้ ก็ยังอยู่...

...เพราะฉะนั้น ความเห็นของคนที่ไม่ได้ฟังพระธรรม แล้วก็ไม่ได้ไตร่ตรองความละเอียดลึกซึ้งว่า ยาก แต่สามารถที่จะค่อย ๆ เข้าใจได้ จึงเป็นผู้ที่อดทน และ

ขณะที่กำลังฟังเดี๋ยวนี้อีก ก็มีความเพียร ซึ่งเป็นวิริยะ ไม่ไป
ทำสภาพธรรมะ คือ จิตและเจตสิกในขณะนี้ให้เกิด และ
จิตเจตสิกขณะนี้เอง กำลังทำกิจการงานอยู่แล้ว เพียงแต่
ว่า เมื่อไม่รู้ ก็เข้าใจว่าเป็นเรา ทั้งหมด...

...ด้วยเหตุนี้ การฟังพระธรรม ต้องไม่ลืมว่า เพื่อให้คนที่
ฟัง ซาติไหนก็ตาม ขณะไหนก็ตาม เข้าใจคำที่ได้ฟัง ว่า
หมายความว่าสิ่งที่มีจริง ๆ ซึ่งกำลังเป็นอย่างนี้ แต่ไม่รู้!!!
เพราะฉะนั้น ก็ค่อย ๆ เข้าใจขึ้นเรื่อย ๆ จนกว่าจะรู้ว่า ฟัง
หลายชาติ อาจจะมีชาติก่อนเคยฟัง ซาตินี้ฟังแล้ว ซาติ
หน้ามีโอกาสจะได้ฟังอีก เหมือนคำกล่าวที่เคยได้ยิน
ไหม? เรื่องสิ่งที่ปรากฏทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เดี๋ยวนี้อัน
แต่ก็ยังไม่รู้ เพราะว่า ความเข้าใจน้อยมาก เมื่อเทียบกับ
ความไม่รู้ นานแสนนาน!!...

...ด้วยเหตุนี้ ทุกคนที่ได้ฟังพระธรรม จึงมีความเคารพ
สูงสุด ในพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ทรงบำเพ็ญพระ
บารมี เพื่อที่จะรู้ความจริงของสิ่งที่กำลังเป็นอย่างนี้ ใน
ขณะนี้ โดยที่ว่ายากที่จะรู้ได้ แต่ผู้ที่ฟังทุกคนในครั้งก่อน
ก็สะสมความเข้าใจมานาน พอที่เมื่อได้ฟังแล้วก็รู้ว่า เป็น
ความจริง แล้วก็อบรมเจริญปัญญา เพื่อละความไม่รู้...

...เพราะฉะนั้น ขณะนี้ ก็เป็นขณะที่ประเสริฐในชีวิต ที่มี
โอกาสจะได้ฟัง แล้วก็ค่อย ๆ เข้าใจขึ้น สะสมไป ฟังไว้
เข้าใจไว้ สะสมไป เพราะว่า สิ่งที่กำลังเป็นจริงในขณะนี้
สามารถที่จะรู้ความจริงได้!!!...

ภาพผู้ที่มาขอลายเซ็นจากท่านอาจารย์เป็นที่ระลึก หลังจบการสนทนาธรรมที่ จ.เชียงใหม่

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคาร์พอิง
ขอบพระคุณและขออนุโมทนาในกุศลศรัทธาของสมาชิกชมรมบ้านธัมมะเชียงใหม่ทุกท่าน
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุก ๆ ท่านครับ

